

Jaslice in božično drevo.

Večkrat se je že stavilo vprašanje: kaj je boljše, jaslice, ali božično drevo? Težko je na to vprašanje točno odgovoriti. Ako pomislimo na to, kaj je Jezus zapustil in sprejel, ko je prišel na svet, bomo gotovo prisodili prednost jaslicam; ako pa mislimo na to, kaj nam je prinesel in podaril, se bomo odločili za božično drevesce.

Jaslice nas živo spominjajo na genljive okoliščine Jezusovega prihoda na svet. Začetnik jaslicam je sv. Francišek Asiški, ki jih je prvi napravil v veliki meri v nekem gozdiču. Ta svetnik je imel posebno v čisljih ubožstvo in ponižnost. Zato je to najbolj ganiilo njegovo bogoljubno srce, ker se je Jezus tako neizmerno ponižal, da je zapustil nebeško veličastvo in prišel na svet, pa da je bil njegov prihod tako silno preprost in ponižen. Kar ima otrok najubožnejših staršev — svojo otroško posteljico, zibelko — tega Sin božji ni imel. Jasli so bile njegova zibelka in njegovo stanovanje — pastirski hlevček, oboje tuja lastnina! In to v mrzlem zimskem času! Ubožni in preprosti pastirji so bili njegovi prvi znanci, prvi prijatelji.

Pač so jaslice pretresljiva pridiga o krščanski ponižnosti in skromnosti, pa obenem tudi o veseli zadovoljnosti, ki jo naznanja nebeška svetloba in angelsko petje. Božje Dete trpi, a trpi veselo, ker samo hoče tako. Kako lepo se da razlagati pri jaslicah najiminennejši nauk krščanskega življenja: zatajevanje samega sebe! Brez zatajevanja se nihče ne more obvarovati greha, brez zatajevanja si nihče ne more pridobiti čednosti, ne more nihče napredovati v dobrem. Prvi nauk božjega Deteta v jaslicah je opomin: »Kdor hoče priti za mano, naj zataji samega sebe!«

Božično drevo nam pa razjasnjuje milosti in-dobrote, ki nam jih je prinesel božji Zveličar na zemljo. To drevo pomeni Kristusa.

Sv. Janez govori v skrivnem razodetju (22, 2) o »drevesu življenja, ki rodi dva-

najsteri sad in je njega listje zdravje narodom.« Tudi prerok Ezehiel (47, 12) govori o tem drevesu in pravi o njem, da »listje ne bo z njega odletelo in njega sad ne bo pošel«, da »bo njegov sad za živež in njegovo perje za zdravilo.« Drevo življenja je naš Zveličar. Njegovi sadovi in listi so brezštevne, za vse potrebe zadostne, zdravilne in krepčalne milosti Kristusovega odrešenja; posvečujoča milost božja in dejanske milosti, sveti zakramenti in zakramentali in vse druge dobrote, ki nam jih nudi sv. katoliška Cerkev, in slednjič večno zveličanje v nebesih.

Božično drevo nas spominja onega drevesa v raju, ki je imelo prinesiti srečo in blagor vsemu človeštvu, pa je po krivdi naših prvih staršev prineslo le gorje in bridkost. Zato pa božično drevo še bolj obrača naše misli na drevo svetega križa, ki je na njem Jezus zaslužil vse darove božje milosti, ki nam jih prav lepo predočujejo lučice in raznovrstna okusna in sladka darila, ki vise po vejah.

Da se nam še bolj razjasni ta pomen, se večkrat razobesijo po drevesu še razni verski predmeti n. pr.: križ, kelih, evangelijska knjiga, tri božje čednosti, oko božje, cerkvice itd. Nikakor pa ne kaže razobešati na božičnem drevesu takih reči, ki niso v nobeni zvezi s sveto vero ali so celo smešne.

S tem pojasnilom, upam, je tudi že rešeno moje prvotno vprašanje. Sodba ne more biti drugačna kot ta: oboje — jaslice in drevesce — je vsako po svoje dobro, je izvrstno sredstvo, da se mlada srca ogrejejo za božje Dete. Zato naj napravijo v vsaki družini, kjer je le možno, oboje. Vsaj skromne jaslice si lahko napravi vsaka družina, naj bo še tako revna. Saj ravno ubožnim in trpečim so jaslice velika tolažba.

Poglavitna reč pa, bodisi pri jaslicah ali pred božičnim drevesom, je poleg pouka goreča molitev in pobožno pevanje svetih pesmi.

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Gost.

Goste službe, redke suknje.
Gosta setev žitnice ne razganja.
Gosta selitev pa redka molitev ni prida.
Pogosta družina, sloka živina.
Pogosta hvala je pridnosti slana.

Gostač.

Gostač še polžu lupine ne privošči.

Govor.

Govor je tolmač misli.
Vsak je svojega govora najboljši tolmač.
Govor je moževa slika.
Kratek govor, dober govor. Čim krajši govor, tem boljši.
Vsak govor ne zasluži odgovora.
Brezov govor razume vsako uho.

Reki: Govor, kakor bi ga z vrstico vlekel iz ust. (*Lepo se veže, spretno se razvija misel za mislijo.*)